

Krisztus feltámadt a halálból és a halál bilincseit összetörve a sírban lévőeknek új életet ajándékozott!



**TEMETŐI
ISTENTISZTELET**

1. *A szentmise után a közösség a templom előtti téren gyülekezik. A **húsvéti gyertya** halad a sor elején, a hívők kezében lámpások vagy mécsesek.*
2. *Útközben **húsvéti énekeket** énekelnek. Lásd alább:*
 - a. *Krisztus feltámadott...*
 - b. *Feltámadt Krisztus e napon...*
 - c. *Krisztus virágunk, szép termőágunk...*
 - d. *Dicsőség, szent áldás tisztesség...*
3. *A pap a húsvéti gyertya mellett állva felolvassa a **feltámadás evangéliumát**. A felolvasása az alábbi bevezető után hangzik el Lukács evangéliumából (24,1-12)*

P Urunk, add, hogy nyitott füllel meghallhassuk, és a szívünkbe befogadjuk a te Igédet, hogy megtaláljuk a sötétségben a világosságot, a kételyben a hitet, és a Szentírás szavai nyomán egymás közt megvigasztalódjunk.

A hét első napján kora hajnalban kimentek a sírhoz és magukkal vitték az előkészített illatszereket is. A követ a sírtól elhengerítve találták. Amikor beléptek, nem találták az Úr Jézus testét. Még magukhoz sem tértek meglepetésükből, amikor ragyogó öltözetben két férfi állt mellettük. Félelmükben földre szegezték tekintetüket, de azok megszólították őket: „Mit keresitek az élőt a holtak közt? Nincs itt, föltámadt. Jusson eszetekbe, mit mondott nektek, amikor még Galileában volt: az Emberfiának, mondta, bűnös emberek kezére kell kerülnie, keresztre feszítik, de harmadnapra föltámad.” Akkor eszükbe jutottak ezek a szavak. Visszatérve a sírtól jelentették mindezt a tizenegynek és a többieknek. Mária Magdolna, Johanna, Mária, Jakab anyja és még mások hozták ezt a hírt az apostoloknak. De azok bolond beszédnek tartották szavaikat és nem hittek nekik. Péter azonban menten a sírhoz futott. Amikor behajolt, csak az ott heverő lepleket látta. – Ezek az Evangélium igéi.

K Áldunk téged, Krisztus!

4. Az alábbi *ének*et a kórus előéneklése után a közösség megismétli.
Majd az egyes zsoltárversek után újra és újra megismétli.

Antifóna:



zsoltárdallam:



Részletek a 29. zsoltárból (V. m.)

- 1 Kivezeted a halál országából lelkemet, Uram, *
életben tartottál és megmentettél a sírtól.

[Antifóna]

- 2 Uram, te jó voltál hozzám, *
szilárd hegyre helyeztél engem.

[Antifóna]

- 3 Örömmre fordítottad gyászom, *
leoldottad vezeklő ruhámat és vígsággal övezteél körül.

[Antifóna]

- 4 Ezért szüntelen neked énekel szívem, *
örökké magasztallak, Uram, Istenem!

[Antifóna]

5. Rövid meditáció

6. Ének



1. Jé-zus, vi-lág Meg-vál-tó - ja,
Üd-vöz-légy, é - let - a - dó - ja,
Meg-fe-szí-tett Is-ten Fi - a,
Szent ke-resz-ted szí-ve-m hív - ja.
Jé-zus, add, hogy hoz-zád tér - jek,
Ve-led hal-jak, ve-led él - jek.

7. Közbenjáró fohászok

P Urunk, Te vezetsz ki bennünket a sötétségből a világosságra, a fogásból a szabadságra, a halálból az életre. Te oldod le rólunk a halál kötelékeit. Ezért bizalommal kérünk. A fohászokra a közös válaszuk: *Urunk, te vagy életünk, és feltámadásunk!*

F1 Krisztus, élő Isten Fia, támaszd dicsőséges életre a megholtakat, különösen is elhunyt szeretteinket.

F2 Krisztus, szomorúak vigasztalója, töröld le a könnyeket és vigasztald meg azokat, akik halottaikat gyászolják.

- F1** Üdvözítő Krisztus, halandó testünkben rombold le a bűn hatalmát, hogy benned örök életet nyerjünk.
- F2** Megváltó Krisztusunk, tekints azokra, akik nem ismernek Téged és ezért reménytelenségben élnek, hogy higgyenek a feltámadásban és az eljövendő örök életben.
- F1** Urunk, nyisd meg szemünket, ajándékozz meg látásod örömével, mutasd meg arcodat a megholtaknak, akik még nem látnak Téged.
- F2** Urunk, add meg elhunyt lelkipásztorainknak a jó szolga jutalmát: láthassanak téged a mennyben, és az örök liturgiában is dicsőítsenek téged.

* * *

- P** Testvéreim, kérjük Krisztust, az élet szerzőjét, akit Isten föltámasztott, s aki minket is föltámaszt majd ereje által. A fohászokra a közös válaszuk: *Krisztus, mi Életünk, / üdvözíts minket!*
- F3** Urunk, te minden emberért meghaltál a kereszten. A névtelenül elhunyt testvéreinkért imádkozunk most, akikre nem gondol senki.
- F4** Urunk, ragyogtasd fel arcod azok fölött, akik a hosszú szenvedés útján jutottak el hozzád.
- F3** Urunk, a hadifogság áldozataiért kérünk téged, akik távol családjuktól, kíméletlen körülmények közt haltak meg.
- F4** Urunk, te örök otthonnal jutalmazol bennünket. Azokért a testvéreinkért imádkozunk, akiket fiatal korukban hívtál magadhoz.
- F3** Te földi otthonunkat egykor felozlatod, segíts, hogy örök hajlékot nyerjünk a mennyben, ahol Isten lesz minden mindenben.

8. Az Úr imádsága

9. Záróimádság

P Urunk, Jézus Krisztus, te a halál sötétségébe elküldted világosságodat. A legmélyebb magány örvényében, most és mindenkor szereteted elrejtett hatalma lakik, s titkaid közepette a megváltottak énekét énekelhetjük. Add meg nekünk a hit alázatos egyszerűségét, s ha a sötétség és az elhagyatottság óráiba hívsz, amikor minden bizonytalannak látszik, adj elegendő fényt, hogy téged el ne veszítsünk, elegendő fényt, hogy másoknak is fény lehessünk, azoknak, akik még jobban rászorulnak erre. Urunk, mint a hajnalfény hadd világítson be életünkbe húsvéti örömöd titka. Hadd legyünk igazán húsvéti emberek. Add, hogy a világos és a sötét napokban egyaránt, vidáman járjuk utunkat, eljövendő dicsőséged felé. Aki élsz és uralkodol mindörökkön-örökké.

K Ámen.

10. Áldás

P Isten népe, / áldjon meg téged az Úr, /
és őrizzen meg tégedet!

K Ámen.

P Világosítsa meg az Úr az ő orcáját terajtd /
és könyörüljön terajtd!

K Ámen.

P Fordítsa az Úr az ő orcáját terád, /
és adjon békét tenéked!

K Ámen.

P És a mindenható Istennek, / az Atyának, /
a Fiúnak / és a Szentléleknek áldása / szálljon le rátok /
és maradjon veletek mindörökké.

K Ámen.

P Mondjunk áldást az Úrnak!

K Istennek legyen hála!

vagy:

P Ti, akik meghaltatok a bűnnek, Isten kegyelméből /
éljetez igaz életet, adjátok át magatokat az ő szolgálatára, /
és ne szolgáljatok többé a bűnnek!

K Ámen.

P És a mindenható Istennek, / az Atyának, /
a Fiúnak / és a Szentléleknek áldása / szálljon le rátok /
és maradjon veletek mindörökké.

K Ámen.

11. Befejező ének

1. Krisz-tus, vi - rá - gunk, Szép ter - mő
á-gunk, Fel-tá-madt Krisz-tus! vi - gad - junk!
A bűn-ből mink is tá - mad - junk.

2. Ki feküdt sírban, Felkele vígan. ...
3. Felkele fényünk, Krisztus, reményünk! ...
4. Jézus hogy felkelt, Szentírás bételt. ...
5. A pokol elhült, Halál elrémült. ...
6. Él Jézus nyilván, a bűnt lebírván. ...
7. Jézusnak éljünk, semmit ne féljünk! ...
8. Úr Jézus nekünk nagy fényességünk. ...
9. Boldogság véled Földön az élet. ...
10. Ha véled járunk, jó halált várunk. ...
11. Dicsőség legyen Istennek égben! ...